

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1274/2011

z dnia 7 grudnia 2011 r.

dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2012, 2013 i 2014, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 i 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1213/2008⁽²⁾ ustanowiono pierwszy wieloletni skoordynowany wspólnotowy program obejmujący lata 2009, 2010 i 2011. Program ten był kontynuowany na podstawie kolejnych rozporządzeń Komisji. Ostatnim takim rozporządzeniem było rozporządzenie Komisji (UE) nr 915/2010 z dnia 12 października 2010 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2011, 2012 i 2013, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, oraz ocenę narażenia na nie konsumenta⁽³⁾.
- (2) Do głównych składników diety zalicza się w Unii od trzydziestu do czterdziestu środków spożywczych. Ponieważ istotne zmiany w stosowaniu pestycydów zachodzą co trzy lata, pestycydy w tych środkach spożywczych należy monitorować w serii trzyletnich cykli w celu umożliwienia przeprowadzania oceny narażenia konsumenta i oceny stosowania prawodawstwa unijnego.
- (3) W oparciu o dwumianowy rozkład prawdopodobieństwa można obliczyć, że przebadanie 642 próbek pozwala na wykrycie jednej próbki zawierającej pozostałości pestycydów powyżej granicy oznaczalności z pewnością większą niż 99 %, pod warunkiem że nie mniej niż 1 % produktów zawiera pozostałości powyżej tej granicy. Pobieranie próbek należy rozdzielić między państwa członkowskie proporcjonalnie do liczby ludności, przy czym dla danego produktu na rok należy pobrać co najmniej 12 próbek.
- (4) Wyniki analityczne unijnego programu kontroli urzędowych za 2009 r.⁽⁴⁾ pokazują, że niektóre pestycydy są

obecne na produktach rolnych częściej niż wcześniej, co wskazuje na zmiany w stosowaniu tych pestycydów. Pestycydy te należy włączyć do programu kontroli, obok pestycydów już objętych rozporządzeniem (UE) nr 915/2010, aby mieć pewność, że zakres pestycydów objętych programem kontroli jest reprezentatywny w stosunku do faktycznie stosowanych pestycydów.

- (5) Analiza niektórych pestycydów, w szczególności pestycydów włączonych do programu kontroli niniejszym rozporządzeniem lub pestycydów o bardzo trudnej definicji pozostałości, powinna być w 2012 r. opcjonalna, aby laboratoriom urzędowym dać czas na walidację wymaganych metod analizy tych pestycydów, o ile jeszcze tego nie zrobiły.
- (6) Jeżeli definicja pozostałości pestycydu obejmuje inne substancje czynne, metabolity lub produkty rozpadu, informacje dotyczące tych metabolitów powinny zostać dostarczone oddzielnie.
- (7) Wytyczne w sprawie procedur walidacji metod i kontroli jakości dotyczących analizy pozostałości pestycydów w żywności i paszy („Method Validation and Quality Control Procedures for Pesticide Residue Analysis in food and feed”) zostały opublikowane na stronie internetowej Komisji⁽⁵⁾. Pod pewnymi warunkami państwa członkowskie powinny być uprawnione do stosowania jakościowych metod przesiewowych.
- (8) Państwa członkowskie, Komisja i EFSA uzgodniły środki wykonawcze, takie jak standard opisu próbek (SOP)⁽⁶⁾ stosowany przy przedkładaniu wyników analizy pozostałości pestycydów, dotyczące przedkładania informacji przez państwa członkowskie.
- (9) Do procedur pobierania próbek stosuje się dyrektywę Komisji 2002/63/WE z dnia 11 lipca 2002 r. ustanawiającą wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni oraz uchylającą dyrektywę 79/700/EWG⁽⁷⁾, która zawiera metody i procedury zalecane przez Kodeks żywnościowy, które Komisja powinna stosować.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 269 z 13.10.2010, s. 8.

⁽⁴⁾ „The 2009 European Union Report on Pesticide Residues in Food” (Sprawozdanie Unii Europejskiej w sprawie pozostałości pestycydów w żywności za 2009 r.) Dziennik EFSA 2011; 9(11):2430 [529 ss.] na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/food/plant/protection/pesticides/docs/2009_eu_report_ppesticide_residues_food_en.pdf

⁽⁵⁾ Dokument SANCO/10684/2009, który wszedł w życie w dniu 1.1.2010 r., http://ec.europa.eu/food/plant/protection/resources/qualcontrol_en.pdf

⁽⁶⁾ Ogólne wytyczne dotyczące standardu opisu próbek dla wszystkich przypadków zbierania danych przez EFSA dostępne są w Dzienniku EFSA 2010; 8(1):1457 [54 ss.] na stronie <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/1457.htm>

⁽⁷⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.2002, s. 30.

- (10) Uwzględniając tylko definicje pozostałości ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005, należy ocenić, czy przestrzegane są najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości w żywności dla dzieci, ustanowione w art. 10 dyrektywy Komisji 2006/141/EWG z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt⁽¹⁾ oraz w art. 7 dyrektywy Komisji 2006/125/WE z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci⁽²⁾.
- (11) Po udostępnieniu metodyki konieczne jest także przeprowadzenie oceny możliwych skutków zbiorczych, kumulacyjnych i synergicznych pestycydów. Ocena ta powinna w pierwszym rzędzie objąć związki fosforoorganiczne, karbaminiany, triazole i pyretroidy, jak określono w załączniku I.
- (12) W przypadku metod oznaczania pojedynczych pozostałości państwa członkowskie powinny mieć możliwość wypełnienia swoich zobowiązań dotyczących analizy, zwracając się do laboratoriów urzędowych, które już przeprowadziły walidację wymaganych metod.
- (13) Państwa członkowskie do dnia 31 sierpnia każdego roku powinny przekazać informacje dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.
- (14) W celu uniknięcia niejasności spowodowanych nakładaniem się na siebie kolejnych wieloletnich programów, a także ze względu na pewność prawa, należy uchylić rozporządzenie (UE) nr 915/2010. Należy je jednak nadal stosować w odniesieniu do próbek przebadanych w 2011 r.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W latach 2012, 2013 i 2014 państwa członkowskie pobierają i analizują próbki dla kombinacji produktów i pestycydów, jak określono w załączniku I.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2011 r.

Liczbę próbek dla każdego produktu określono w załączniku II.

Artykuł 2

1. Partia, z której należy pobrać próbki, zostaje wybrana losowo.

Procedura pobierania próbek, w tym liczba jednostek, jest zgodna z dyrektywą 2002/63/WE.

2. Próbkę analizowaną są zgodnie z definicjami pozostałości zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005. Jeżeli w rozporządzeniu nie ustanowiono wyraźnej definicji pozostałości dla danego pestycydu, obowiązuje definicja pozostałości ustanowiona w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przekazują wyniki analiz próbek przebadanych w 2012, 2013 i 2014 r. odpowiednio do dnia 31 sierpnia 2013, 2014 i 2015 r. Wyniki te są przedkładane zgodnie ze standardem opisu próbek, jak określono w załączniku III.

2. Jeżeli definicja pozostałości pestycydów obejmuje substancje czynne, metabolity lub produkty rozpadu albo reakcji, państwa członkowskie przekazują sprawozdania z wyników analizy zgodnie z przewidzianą prawem definicją pozostałości. Wyniki dotyczące każdego głównego izomeru lub metabolitu określonego w definicji pozostałości są przekazywane oddzielnie, o ile są mierzone oddzielnie.

Artykuł 4

Rozporządzenie (UE) nr 915/2010 traci moc.

Jest ono jednak nadal stosowane w odniesieniu do próbek badanych w 2011 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 401 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 16.

ZAŁĄCZNIK I

Część A: Kombinacje produktów i pestycydów, które należy monitorować w produktach pochodzenia roślinnego lub na ich powierzchni

	2012	2013	2014	Uwagi
2,4-D	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: suma 2,4-D i jego estrów wyrażona jako 2,4-D. Wolny kwas 2,4-D jest analizowany w 2012 r. w bakłażanach, kalafiorach i winogronach stołowych; w 2013 r. – w morelach i winogronach stołowych, a w 2014 r. – w pomarańczach/mandarynkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
2-fenylfenol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Abamektyna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: suma awermektyny B1a, awermektyny B1b i izomeru delta-8,9 awermektyny B1a. Izomer delta-8,9 awermektyny B1a jest analizowany na zasadzie dobrowolności w 2012 r.
Acefat	(b)	(c)	(a)	
Acetamipryd	(b)	(c)	(a)	
Akrynatryna	(b)	(c)	(a)	
Aldikarb	(b)	(c)	(a)	
Amitraz	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: amitraz, w tym metabolity zawierające 2,4-dimetyloanilinę, wyrażoną jako amitraz. Jest analizowany w 2012 r. w słodkiej papryce; w 2013 r. – w jabłkach i pomidorach, a w 2014 r. – w gruszkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności. Amitraz (substancja macierzysta) i jego poddawane analizie wielopozostałościowej metabolity 2,4-dimetyloformamid (DMF) oraz N-(2,4-dimetylofenylo)-N'-metyloformamid (DMPF) mogą być analizowane oddzielnie; wówczas wyniki przedstawiane są oddzielnie.
Amitrol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Azynofos metylowy	(b)	(c)	(a)	
Azoksystrobina	(b)	(c)	(a)	
Benfurakarb	(b)	(c)	(a)	Rozpada się szybko i całkowicie na karbofuran i 3-hydroksykarbofuran. Związek macierzysty (benfurakarb) jest analizowany na zasadzie dobrowolności.
Bifentryna	(b)	(c)	(a)	
Bifenyl	(b)	(c)	(a)	
Bitertanol	(b)	(c)	(a)	
Boskalid	(b)	(c)	(a)	
Jon bromkowy	(b)	(c)	(a)	Analizowany w 2012 r. tylko w słodkiej papryce, w 2013 r. – w sałacie i pomidorach, a w 2014 r. – w ryżu. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.

	2012	2013	2014	Uwagi
Bromopropylat	(b)	(c)	(a)	
Bromukonazol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Bupiryamat	(b)	(c)	(a)	
Buprofezyna	(b)	(c)	(a)	
Kaptan	(b)	(c)	(a)	Specjalna definicja pozostałości sumy kaptanu i folpetu ma zastosowanie do owoców ziarnkowych, truskawek, malin, porzeczek, pomidorów i fasoli. W przypadku reszty produktów definicja pozostałości obejmuje tylko kaptan. Wyniki dotyczące kaptanu i folpetu należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Karbaryl	(b)	(c)	(a)	
Karbendazym	(b)	(c)	(a)	
Karbofuran	(b)	(c)	(a)	
Karbosulfan	(b)	(c)	(a)	Rozpada się szybko i całkowicie na karbofuran i 3-hydroksykarbofuran. Związek macierzysty (karbosulfan) jest analizowany na zasadzie dobrowolności.
Chlorantraniliprol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Chlorofenapir	(b)	(c)	(a)	
Chlorfenwinfos	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Chloromekwat	(b)	(c)	(a)	Analizowany w 2012 r. w bakłażanach, winogronach stołowych i pszenicy; w 2013 r. – w życie/owsie, pomidorach i winogronach stołowych, a w 2014 r. – w marchwi, gruszkach, ryżu i w mące pszennej. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Chlorotalonil	(b)	(c)	(a)	
Chloroprofam	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: Chloroprofam i 3-chloroanilina, wyrażone jako chloroprofam. W przypadku ziemniaków (przewidzianych na rok 2014) – definicja pozostałości dotyczy tylko substancji macierzystej.
Chloropiryfos	(b)	(c)	(a)	
Chloropiryfos metylowy	(b)	(c)	(a)	
Klofentezyna	(b)	(c)	(a)	Nie jest analizowana w zbożach.
Klotianidyna	(b)	(c)	(a)	
Cyflutryna	(b)	(c)	(a)	
Cymoksanil	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Cypermetyryna	(b)	(c)	(a)	
Cyprokonazol	(b)	(c)	(a)	
Cyprodynil	(b)	(c)	(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Cyromazyna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Deltametryna (cis-delta-metryna)	(b)	(c)	(a)	
Diazynon	(b)	(c)	(a)	
Dichlofluamid	(b)	(c)	(a)	Uwaga (f) (h) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego. Należy monitorować metabolit DMSA (N,N-dimetylo-N-fenylosulfamid), i podawać wyniki, o ile wymagana metoda została poddana walidacji.
Dichlorfos	(b)	(c)	(a)	
Dichloran	(b)	(c)	(a)	
Dikofol	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Dikrotofos	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego. Analizowany w 2012 r. w bakłażanach i kalafiorach, a w 2014 r. – w fasoli. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Dietofenkarb	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Difenokonazol	(b)	(c)	(a)	
Diflubenzuron	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Dimetoat	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: suma dimetoatu i ometoatu wyrażona jako dimetoat. Wyniki dotyczące dimetoatu i ometoatu należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Dimetomorf	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Dinikonazol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Difenyloamina	(b)	(c)	(a)	
Ditianon	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Ditiokarbaminiany	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: ditiokarbaminiany, wyrażone jako CS ₂ , obejmujące maneb, mankozeb, metiram, propineb, tiuram i ziram. Analizowane we wszystkich wymienionych produktach, z wyjątkiem soku pomarańczowego i oliwy z oliwek.
Dodyna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Endosulfan	(b)	(c)	(a)	
EPN	(b)	(c)	(a)	
Epoksykonazol	(b)	(c)	(a)	
Etefon	(b)	(c)	(a)	Analizowany w 2012 r. w soku pomarańczowym, słodkiej papryce, pszenicy i winogronach stołowych; w 2013 r. – w jabłkach, życie/owsie, pomidorach i winogronach stołowych, a w 2014 r. – w pomarańczach/mandarynkach, ryżu i mące pszennej. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.

	2012	2013	2014	Uwagi
Etion	^(b)	^(c)	^(a)	
Etirimol	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(g) Nie należy analizować w zbożach.
Etofenproks	^(b)	^(c)	^(a)	
Etoprofos	^(b)	^(c)	^(a)	
Famoksadon	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(g)
Fenamifos	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenamidon	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenarimol	^(b)	^(c)	^(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Fenzachina	^(b)	^(c)	^(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Fenbukonazol	^(b)	^(c)	^(a)	
Tlenek fenbutacyny	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(h) Analizowany w 2012 r. w bakłażanach, słodkiej papryce i winogronach stołowych; w 2013 r. – w jabłkach i pomidorach, a w 2014 r. w pomarańczach/mandarynkach i gruszkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Fenheksamid	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenitroton	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenoksykarb	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenpropatryna	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenpropimorf	^(b)	^(c)	^(a)	
Fenpyroksymat	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(g)
Fention	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ⁽ⁱ⁾
Fenwalerat/esfenwalerat (suma)	^(b)	^(c)	^(a)	
Fipronil	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(h) Definicja pozostałości: suma fipronilu i metabolitu sulfonu (MB46136) wyrażona jako fipronil.
Fluazyfop	^(b)	^(c)	^(a)	Uwaga ^(h) Definicja pozostałości: fluazyfop-P-butyłowy (kwas fluazyfopowy (wolny i sprzężony)). Wolny kwas fluazyfopowy oraz ester butyłowy są analizowane w 2012 r. w kalafiorach, grochu i słodkiej papryce; w 2013 r. – w kapuście głowiastej i truskawkach, a w 2014 r. – w fasoli, marchwi, ziemniakach i szpinaku. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Fludioksonil	^(b)	^(c)	^(a)	
Flufenoksuron	^(b)	^(c)	^(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Fluopyram	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Fluchinkonazol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (f)
Flusilazol	(b)	(c)	(a)	
Flutriafol	(b)	(c)	(a)	
Folpet	(b)	(c)	(a)	Specjalna definicja pozostałości sumy kaptanu i folpetu ma zastosowanie do owoców ziarnkowych, truskawek, malin, porzeczek, pomidorów i fasoli. W przypadku reszty produktów definicja pozostałości obejmuje tylko folpet. Wyniki dotyczące folpetu i kaptanu należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Formetanat	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i) Definicja pozostałości: suma formetanatu i jego soli wyrażona jako chlorowodorek formetanatu.
Formotion	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Fostiazat	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Glifosat	(b)	(c)	(a)	Jest analizowany w 2012 r. w pszenicy; w 2013 r. w życie/owsie, a w 2014 r. – w mące pszennej. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Haloksyfop, w tym haloksyfop-R	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: ester metylowy haloksyfopu-R, haloksyfop-R i koniugaty haloksyfopu-R wyrażone jako haloksyfop-R. Wolny kwas haloksyfopowy jest analizowany w 2012 r. w kalafiorach i grochu; w 2013 r. – w kapuście głowiastej i truskawkach, a w 2014 r. – w fasoli (ze strąkiem), marchwi, ziemniakach i szpinaku. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Heksakonazol	(b)	(c)	(a)	
Heksytiazoks	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Imazalil	(b)	(c)	(a)	
Imidachlopyrd	(b)	(c)	(a)	
Indoksakarb	(b)	(c)	(a)	
Iprodion	(b)	(c)	(a)	
Iprowalikarb	(b)	(c)	(a)	
Izokarbofos	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Isofenfos metylowy	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Izoprokarb	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Krezoksym metylu	(b)	(c)	(a)	
Lambda-cyhalotryna	(b)	(c)	(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Linuron	(b)	(c)	(a)	Uwaga (f)
Lufenuron	(b)	(c)	(a)	
Malation	(b)	(c)	(a)	
Mandipropamid	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Mepanipiryrym	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Definicja pozostałości: Mepanipiryrym i jego metabolit 2-anilino-4-(2-hydroksypropylo)-6-metylopyrimidyna wyrażone jako mepanipiryrym.
Mepikwat	(b)	(c)	(a)	Jest analizowany w 2012 r. w pszenicy; w 2013 r. w życie/owsie i pomidorach, a w 2014 r. – w gruszkach, ryżu i mące pszennej. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Meptyldinokap	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) Definicja pozostałości: suma 2,4-DNOPC i 2,4-DNOP wyrażona jako meptyldinokap.
Metalaksyl	(b)	(c)	(a)	
Metkonazol	(b)	(c)	(a)	
Metamidofos	(b)	(c)	(a)	
Metydation	(b)	(c)	(a)	
Metiokarb	(b)	(c)	(a)	
Metomyl	(b)	(c)	(a)	Wyniki dotyczące metomylu i tiokarbu należy podawać oddzielnie, a dotyczące sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Metoksychlor	(b)	(c)	(a)	Uwaga (i)
Metoksyfenozyd	(b)	(c)	(a)	
Metobromuron	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Monokrotofos	(b)	(c)	(a)	
Myklobutanil	(b)	(c)	(a)	
Nitenopiram	(b)	(c)	(a)	Analizowany w 2012 r. w słodkiej papryce; w 2013 r. – w brzoskwiniach, a w 2014 r. – w ogórkach i fasoli (ze strąkiem). W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności. Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Oksadiksyl	(b)	(c)	(a)	
Oksamyl	(b)	(c)	(a)	
Oksydemeton metylowy	(b)	(c)	(a)	
Paklobutrazol	(b)	(c)	(a)	
Paration	(b)	(c)	(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Paration metylowy	(b)	(c)	(a)	Uwaga (f)
Penkonazol	(b)	(c)	(a)	
Pencykuron	(b)	(c)	(a)	
Pendimetalina	(b)	(c)	(a)	
Fentoat	(b)	(c)	(a)	
Fosalon	(b)	(c)	(a)	
Fosmet	(b)	(c)	(a)	
Foksym	(b)	(c)	(a)	Uwaga (f)
Pirykaryb	(b)	(c)	(a)	
Piryfifos metylu	(b)	(c)	(a)	
Prochloraz	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: suma prochlorazu i jego metabolitów zawierających 2,4,6 trichlorofenol wyrażona jako prochloraz.
Procymidon	(b)	(c)	(a)	
Profenofos	(b)	(c)	(a)	
Propamokarb	(b)	(c)	(a)	Analizowany w 2012 r. w bakłażanach, kalafiorach i słodkiej papryce; w 2013 r. – w jabłkach, kapuście głowiastej, sałacie, winogronach stołowych i pomidorach, a w 2014 r. – w fasoli, marchwi, ogórkach, pomarańczach/klementynkach, ziemniakach i truskawkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Propargit	(b)	(c)	(a)	
Propikonazol	(b)	(c)	(a)	
Propoksur	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Propyzamid	(b)	(c)	(a)	
Protiokonazol	(b)	(c)	(a)	Uwaga (f) Definicja pozostałości: protiokonazol-destio.
Protiofos	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Pimetrozyna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) W 2012 r. analizowany na zasadzie dobrowolności (z naciskiem na bakłażany i słodką paprykę). W 2013 r. analizowany w kapuście głowiastej, sałacie, truskawkach i pomidorach, a w 2014 r. – w ogórkach. W pozostałych produktach – na zasadzie dobrowolności.
Pyraklostrobina	(b)	(c)	(a)	
Piretryny	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h)
Pirydaben	(b)	(c)	(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Pirymetanil	(b)	(c)	(a)	
Piryproksyfen	(b)	(c)	(a)	
Chinoksyfen	(b)	(c)	(a)	
Rotenon	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Spinosad	(b)	(c)	(a)	
Spirodiklofen	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Spiromesyfen	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Spiroksamina	(b)	(c)	(a)	
Tau-fluwalinat	(b)	(c)	(a)	
Tebukonazol	(b)	(c)	(a)	
Tebufenozyd	(b)	(c)	(a)	
Tebufenpirad	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Teflubenzuron	(b)	(c)	(a)	
Teflutryna	(b)	(c)	(a)	
Terbutylazyna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Tetrakonazol	(b)	(c)	(a)	
Tetradifon	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Tetrametryna	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g) Definicja pozostałości ma zastosowanie tylko do związku macierzystego.
Tiabendazol	(b)	(c)	(a)	
Tiaklopyrd	(b)	(c)	(a)	
Tiametoksam	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: suma tiametoksamu i klotianidyny wyrażona jako tiametoksam. Wyniki dotyczące tiametoksamu i klotianidyny należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Tiofanat metylowy	(b)	(c)	(a)	
Tolklofos metylowy	(b)	(c)	(a)	
Tolilofluanid	(b)	(c)	(a)	Nie należy analizować w zbożach.
Triadimefon i triadimenol	(b)	(c)	(a)	Definicja pozostałości: suma triadimefonu i triadimenolu. Wyniki dotyczące obu substancji należy podawać oddzielnie, a dotyczące ich sumy – jak uzgodniono w standardzie opisu próbek.
Triazofos	(b)	(c)	(a)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Trichlorfon	(b)	(c)	(a)	Uwaga (g)
Trifloksystrobina	(b)	(c)	(a)	
Triflumuron	(b)	(c)	(a)	
Trifluralina	(b)	(c)	(a)	
Tritikonazol	(b)	(c)	(a)	
Winklozolina	(b)	(c)	(a)	Uwaga (h) Nie jest analizowana w zbożach. Definicja pozostałości: suma winklozolin i wszystkich metabolitów zawierających 3,5-dichloroanilinę wyrażona jako winklozolina.
Zoksamid	(b)	(c)	(a)	

Część B: Kombinacje produktów i pestycydów, które należy monitorować w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz na ich powierzchni

	2012	2013	2014	Uwagi
Aldryna i dieldryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: aldryna i dieldryna łącznie wyrażone jako dieldryna.
Azynofos etylowy	(d)	(e)	(f)	
Bifentryna	(d)	(e)	(f)	
Biksafen	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Analizowany na zasadzie dobrowolności w jajach (2012 r.), mleku i mięsie wieprzowym (2013 r.).
Boskalid	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Definicja pozostałości: suma boskalidu i M 510F01 łącznie z jego koniugatami wyrażona jako boskalid. Związek macierzysty boskalid analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Karbendazym i metyl tiofanatu wyrażone jako karbendazym		(e)	(f)	Definicja pozostałości: karbendazym i metyl tiofanatu wyrażone jako karbendazym. Karbendazym analizowany na zasadzie dobrowolności od 2013 r.
Chlordan	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma izomerów cis- i trans- oraz oksychlordanu wyrażona jako chlordan.
Chloromekwat		(e)	(f)	Analizowany od 2013 r. na zasadzie dobrowolności w mleku krowim.
Chlorobenzylat	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g)
Chloroprofam	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Definicja pozostałości: chloroprofam i kwas 4'-hydroksychloroprofam-O-sulfonowy (4-HSA) wyrażony jako chloroprofam. Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Chloropiryfos	(d)	(e)	(f)	
Chloropiryfos metylowy	(d)	(e)	(f)	

	2012	2013	2014	Uwagi
Klopyralid			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013.
Cyflutryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: cyflutryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów) (F).
Cypermetyryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: cypermetyryna, w tym inne mieszaniny izomerów składowych (suma izomerów).
Cyprokonazol			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
DDT	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma p,p'-DDT, o,p'-DDT, p-p'-DDE i p,p'-DDD (TDE) wyrażona jako DDT (F).
Deltametryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: cis-deltametryna.
Diazynon	(d)	(e)	(f)	
Dikamba			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowana na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Dichlorprop (w tym dichlorprop-P)			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowane na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Endosulfan	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma izomerów alfa- i beta- oraz siarczaniu endosulfanu wyrażona jako endosulfan.
Endryna	(d)	(e)	(f)	
Epoksykonazol			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Etofenproks	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Famoksadon	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Fenpropidyna			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: suma fenpropidyny i CGA289267 wyrażona jako fenpropidyna. Analizowana na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Fenpropimorf		(e)	(f)	Definicja pozostałości: Kwas karboksylowy fenpropimorfu (BF 421-2) wyrażony jako fenpropimorf. Analizowany na zasadzie dobrowolności w mięsie wieprzowym w 2013 r.
Fention	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma fentionu i jego analogu tlenowego, ich sulfotlenków i sulfonu wyrażona jako związek macierzysty (F).
Fenwalerat/esfenwalerat	(d)	(e)	(f)	
Fluazyfop		(e)	(f)	Definicja pozostałości: fluazyfop-P-butyłowy (kwas fluazyfopowy (wolny i sprzężony)). Analizowany na zasadzie dobrowolności w mleku w 2013 r.

	2012	2013	2014	Uwagi
Fluchinkonazol	(^d)	(^e)	(^f)	Uwaga (^g) Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle 2012 r.
Fluopyram		(^e)	(^f)	Uwaga (^g)
Fluroksypyr			(^f)	
Flusilazol		(^e)	(^f)	Nie dotyczy produktów w 2012 r. Definicja pozostałości: suma flusilazolu i jego metabolitu IN-F7321 ([bis-(4-fluorofenyl)metylo]silanol) wyrażona jako flusilazol (F). Analizowany na zasadzie dobrowolności w mięsie wieprzowym w 2013 r.
Glufosynat amonu			(^f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: suma glufosynatu, jego soli, MPP i NAG wyrażona jako równoważniki glufosynatu. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Glifosat			(^f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Haloksyfop	(^d)	(^e)	(^f)	Uwaga (^g) Definicja pozostałości: haloksyfop-R i koniugaty haloksyfopu-R wyrażone jako haloksyfop-R (F). Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Heptachlor	(^d)	(^e)	(^f)	Definicja pozostałości: suma heptachloru i epoksydu heptachloru, wyrażona jako heptachlor.
Heksachlorobenzen	(^d)	(^e)	(^f)	
Heksachlorocykloheksan (HCH), izomer alfa	(^d)	(^e)	(^f)	
Heksachlorocykloheksan (HCH), izomer beta	(^d)	(^e)	(^f)	
Heksachlorocykloheksan (HCH), (izomer gamma) (lindan) (F)	(^d)	(^e)	(^f)	
Indoksakarb	(^d)	(^e)	(^f)	Uwaga (^g) Definicja pozostałości: indoksakarb jako suma izomerów S i R Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Joksynil		(^e)	(^f)	Definicja pozostałości: suma joksynilu, jego soli i estrów, wyrażona jako joksynil (F). Analizowany na zasadzie dobrowolności w mięsie wieprzowym w 2013 r.
Hydrazyd kwasu maleinowego	(^d)	(^e)	(^f)	Uwaga (^g) W przypadku mleka i produktów mlecznych definicja pozostałości brzmi: hydrazyd maleinowy i jego koniugaty wyrażone jako hydrazyd maleinowy. Analizowany w 2013 r. na zasadzie dobrowolności w mleku krowim. Analizowany na zasadzie dobrowolności w jajach w 2012 r.

	2012	2013	2014	Uwagi
Mepikwat			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Metaflumizon	(d)	(e)	(f)	Uwaga (g) Definicja pozostałości: suma izomerów E- i Z-. Analizowany na zasadzie dobrowolności w jajach 2012 r.
Metazachlor			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: metazachlor, w tym produkty rozpadu i reakcji, które można oznaczyć jako 2,6-dimetyloanilinę, obliczane łącznie jako metazachlor.
Metydation	(d)	(e)	(f)	
Metoksychlor	(d)	(e)	(f)	
Paration	(d)	(e)	(f)	
Paration metylowy	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma parationu metylowego i paraoksonu metylowego wyrażona jako paration metylowy.
Permetryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma permetryny cis- i trans-.
Pirymifos metylu	(d)	(e)	(f)	
Prochloraz		(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma prochlorazu i jego metabolitów zawierających cząsteczkę 2,4,6 trichlorofenolową wyrażona jako prochloraz. Analizowany na zasadzie dobrowolności w mięsie wieprzowym w 2013 r.
Profenofos	(d)	(e)	(f)	
Protiokonazol			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: protiokonazol-destio.
Pirazofos	(d)	(e)	(f)	
Pirydat			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: suma pirydatu, jego produktu hydrolizy CL 9673 (6-chloro-4-hydroksy-3-fenylpirydazyna) i hydrolizowalnych koniugatów CL 9673 wyrażona jako pirydat.
Resmetryna	(d)	(e)	(f)	Definicja pozostałości: suma izomerów (F).
Spinosad			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: suma spinosynu A i spinosynu D wyrażona jako spinosad (F).
Spiroksamina		(e)	(f)	Definicja pozostałości: Kwas karboksylowy spiroksaminy wyrażony jako spiroksamina. Analizowana na zasadzie dobrowolności w mleku w 2013 r.
Tau-fluwalinat	(d)	(e)	(f)	Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Tebukonazol			(f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.

	2012	2013	2014	Uwagi
Tetrakonazol	(^d)	(^e)	(^f)	Analizowany na zasadzie dobrowolności w maśle (2012 r.) i mleku (2013 r.).
Tiaklopyryd			(^f)	Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Analizowany na zasadzie dobrowolności w 2014 r.
Topramezon			(^f)	Uwaga (^g) Nie dotyczy produktów w latach 2012-2013. Definicja pozostałości: BAS 670H.
Triazofos	(^d)	(^e)	(^f)	

(^d) Fasola w strąkach (świeża lub mrożona), marchew, ogórki, pomarańcze lub mandarynki, gruszki, ziemniaki, ryż, szpinak (świeży lub mrożony) i mąka pszenna.

(^e) Bakłażany, banany, kalafior lub brokuły, winogrona stołowe, sok pomarańczowy, groch łuskany (świeży lub mrożony), papryka (słodka), pszenica i oliwa virgin (współczynnik przetworzenia oliwy = 5, uwzględniając standardową wydajność produkcji oliwy z oliwek na poziomie 20 % wielkości zbioru oliwek).

(^c) Jabłka, kapusta głowiasta, por, sałata, pomidory, brzoskwinie, w tym nektaryny i podobne mieszańce; żyto lub owies, truskawki i winogrona (białe lub czerwone).

(^d) Masło, jaja kurze.

(^e) Mleko krowie, mięso wieprzowe.

(^f) Mięso drobiowe, wątroba (wołowa i innych przeżuwaczy, wieprzowa i drobiowa).

(^g) Analizowane na zasadzie dobrowolności w 2012 r.

(^h) Substancje o trudnej definicji pozostałości. Laboratoria urzędowe analizują je w oparciu o pełną definicję pozostałości zgodnie ze swoimi możliwościami i podają wyniki zgodnie ze standardem opisu próbek.

(ⁱ) Substancje, w których oznaczenia nie były wysokie zgodnie z programem kontroli urzędowych na 2009 r. Analizowane przez te laboratoria urzędowe, które już zwalidowały wymaganą metodę. W przypadku laboratoriów, które jeszcze tego nie zrobiły, walidacja metody nie jest obowiązkowa w 2012 i 2013 r.

ZAŁĄCZNIK II

Liczba próbek, o której mowa w art. 1

- 1) Liczbę próbek do pobrania i poddania analizie przez każde państwo członkowskie wskazano w tabeli w pkt 5.
- 2) Oprócz próbek wymaganych zgodnie z tabelą w pkt 5, w 2012 r. każde państwo członkowskie pobiera i poddaje analizie dziesięć próbek przetworzonej żywności dla dzieci na bazie zbóż.

Oprócz próbek wymaganych zgodnie z wymienioną tabelą, w 2013 r. każde państwo członkowskie pobiera i poddaje analizie łącznie dziesięć próbek żywności dla niemowląt i małych dzieci.

Oprócz próbek wymaganych zgodnie z wymienioną tabelą w 2014 r. każde państwo członkowskie pobiera i poddaje analizie łącznie dziesięć próbek preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt.

- 3) Jedna próbka każdego produktu do pobrania i poddania analizie zgodnie z tabelą w pkt 5 pochodzi, o ile to możliwe, z produktów pochodzących z uprawy ekologicznej.
- 4) Państwa członkowskie wykorzystujące metody wielopozostałościowe mogą stosować jakościowe metody przesiewowe przy analizie nie więcej niż 15 % próbek pobieranych i poddawanych analizie zgodnie z tabelą w pkt 5. Jeżeli państwo członkowskie stosuje jakościowe metody przesiewowe, pozostałe próbki analizuje za pomocą metod wielopozostałościowych.

Jeżeli wyniki jakościowego badania przesiewowego są dodatnie, państwo członkowskie stosuje zwyczajowe metody docelowe, aby przedstawić wyniki w kategoriach ilościowych.

- 5) Liczba próbek w podziale na państwa członkowskie

Państwo członkowskie	Próbki	Państwo członkowskie	Próbki
BE	12 (*) 15 (**)	LU	12 (*) 15 (**)
BG	12 (*) 15 (**)	HU	12 (*) 15 (**)
CZ	12 (*) 15 (**)	MT	12 (*) 15 (**)
DK	12 (*) 15 (**)	NL	17
DE	93	AT	12 (*) 15 (**)
EE	12 (*) 15 (**)	PL	45
EL	12 (*) 15 (**)	PT	12 (*) 15 (**)
ES	45	RO	17
FR	66	SI	12 (*) 15 (**)
IE	12 (*) 15 (**)	SK	12 (*) 15 (**)
IT	65	FI	12 (*) 15 (**)
CY	12 (*) 15 (**)	SE	12 (*) 15 (**)
LV	12 (*) 15 (**)	UK	66
LT	12 (*) 15 (**)		

CAŁKOWITA MINIMALNA LICZBA PRÓBEK: 642

(*) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody oznaczania pojedynczych pozostałości.

(**) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody wielopozostałościowej.

ZAŁĄCZNIK III

- 1) Standard opisu próbek dla paszy i żywności w formie sprawozdania z wyników badania pozostałości pestycydów.
- 2) Standard opisu próbek obejmuje wykaz standardowych elementów danych (dane opisujące charakter próbki lub wyniki analityczne, takie jak państwo pochodzenia, produkt, metoda analityczna, granica wykrywalności, wynik itd.), kontrolowane słownictwo specjalistyczne oraz zasady walidacji, w celu podwyższenia jakości danych.

Tabela 1

Wykaz elementów danych standardu opisu próbek

Kod elementu	Nazwa elementu	Charakterystyka elementu	Typ danych ⁽¹⁾	Kontrolowane słownictwo specjalistyczne	Opis
S.01	labSampCode	Kod próbki laboratoryjnej	xs:string (20)		Kod alfanumeryczny analizowanej próbki.
S.03	lang	Język	xs:string (2)	LANG	Język stosowany do wypełnienia pola tekstowego (ISO-639-1).
S.04	sampCountry	Państwo pobrania próbki	xs:string (2)	COUNTRY	Państwo, w którym próbka została pobrana (ISO 3166-1 alfa-2).
S.06	origCountry	Państwo pochodzenia produktu	xs:string (2)	COUNTRY	Państwo pochodzenia produktu (kod państwa zgodnie z ISO 3166-1-alfa-2).
S.13	prodCode	Kod produktu	xs:string (20)	MATRIX	Analizowany produkt żywnościowy opisany zgodnie z katalogiem MATRIX.
S.14	prodText	Opis produktu ciągłym tekstem	xs:string (250)		Tekst szczegółowo opisujący produkt, z którego pobrano próbki. Element ten staje się obowiązkowy, jeżeli „kod produktu” brzmi „XXXXXXX” (brak w wykazie).
S.15	prodProdMeth	Metoda produkcji	xs:string (5)	PRODMD	Kod podający dodatkowe informacje dotyczące rodzaju produkcji dla analizowanej żywności.
S.17	prodTreat	Obróbka produktu	xs:string(5)	PRODTR	Stosowany do opisanie rodzajów obróbki lub procesów, którym poddawany jest dany produkt żywnościowy.
S.21	prodCom	Komentarze dotyczące produktu	xs:string (250)		Dodatkowe informacje dotyczące produktu, w szczególności, szczegóły dotyczące przygotowania w domu, jeżeli dostępne.

Kod elementu	Nazwa elementu	Charakterystyka elementu	Typ danych (!)	Kontrolowane słownictwo specjalistyczne	Opis
S.28	sampY	Rok pobrania próbki	xs:decimal (4,0)		Rok pobrania próbki.
S.29	sampM	Miesiąc pobrania próbki	xs:decimal (2,0)		Miesiąc pobrania próbki. Jeżeli pomiar jest wynikiem pobierania próbek przez pewien okres czasu, pole to powinno zawierać miesiąc, w którym pobrano pierwszą próbkę.
S.30	sampD	Dzień pobrania próbki	xs:decimal (2,0)		Dzień pobrania próbki. Jeżeli pomiar jest wynikiem pobierania próbek przez pewien okres czasu, pole to powinno zawierać dzień, w którym pobrano pierwszą próbkę.
S.31	progCode	Numer programu	xs:string (20)		Unikalny kod identyfikacyjny nadawcy dla programu lub projektu, w ramach którego pobrano próbkę do analizy.
S.32	progLegalRef	Odniesienie prawne programu	xs:string (100)		Odniesienie do prawodawstwa dla programu określonego pod kodem programu.
S.33	progSampStrategy	Strategia pobierania próbek	xs:string (5)	SAMPSTR	Strategia pobierania próbek (zob. EUROSTAT – Typologia strategii pobierania próbek, wersja z lipca 2009 r.), zastosowana w programie lub projekcie określonym pod kodem programu.
S.34	progType	Typ programu pobierania próbek	xs:string (5)	SRCTYP	Wskazać typ programu, w ramach którego pobrano próbki.
S.35	sampMethod	Metoda pobierania próbek	xs:string (5)	SAMPMD	Kod opisujący metodę pobierania próbek.
S.39	sampPoint	Miejsce pobierania próbek	xs:string (10)	SAMPNT	Etap w łańcuchu żywnościowym, w którym pobrano próbkę. (dokument ESTAT/F5/ES/155 „Słownik danych dotyczących działań zakładów”).
L.01	labCode	Laboratorium	xs:string (100)		Kod laboratorium (kod krajowego laboratorium, jeżeli dostępny). Kod ten powinien być unikalny i spójny dla wszystkich transmisji.

Kod elementu	Nazwa elementu	Charakterystyka elementu	Typ danych (!)	Kontrolowane słownictwo specjalistyczne	Opis
L.02	labAccred	Akredytacja laboratorium	xs:string (5)	LABACC	Akredytacja laboratorium zgodnie z ISO/IEC 17025.
R.01	resultCode	Kod wyniku	xs:string (40)		Unikalny numer identyfikacyjny wyniku analitycznego (szereg w tabeli danych) w przekazywanym pliku. Kod wyniku musi być utrzymany na poziomie organizacji i będzie stosowany następnie przy aktualizacji/usuwaniu operacji od nadawcy.
R.02	analysisY	Rok analizy	xs:decimal (4,0)		Rok, w którym ukończono analizę.
R.06	paramCode	Kod parametru	xs:string (20)	PARAM	Parametr/analit analizy opisany zgodnie z Kodem substancji katalogu PARAM.
R.07	paramText	Tekst parametru	xs:string (250)		Tekst opisujący parametr. Element ten staje się obowiązkowy, jeżeli „Kod parametru” brzmi „RF-XXXX-XXX-XXX” (brak w wykazie).
R.08	paramType	Rodzaj parametru	xs:string (5)	PARTYP	Podać, jeżeli podawany parametr jest indywidualną pozostałością/analitem, definicją sumy pozostałości lub częścią sumy.
R.12	accredProc	Procedura akredytacji dla metody analitycznej	xs:string (5)	MDSTAT	Procedura akredytacji dla zastosowanej metody analitycznej.
R.13	resUnit	Jednostka wyniku	xs:string (5)	UNIT	Wszystkie wyniki należy podawać w mg/kg.
R.14	resLOD	Wynik dla granicy wykrywalności	xs:double		Granica wykrywalności podana w jednostce podanej pod zmienną „Jednostka wyniku”.
R.15	resLOQ	Wynik dla granicy oznaczalności	xs:double		Granica oznaczalności podana w jednostce podanej pod zmienną „Jednostka wyniku”.
R.18	resVal	Wartość wyniku	xs:double		Wynik pomiaru analitycznego przedstawiony w mg/kg, jeżeli resType = „VAL”.
R.19	resValRec	Odzysk wartości wyniku	xs:double		Wartość odzysku związanego z pomiarem stężenia, wyrażona jako procent (%), tj. dla 100 % podać 100.

Kod elementu	Nazwa elementu	Charakterystyka elementu	Typ danych ⁽¹⁾	Kontrolowane słownictwo specjalistyczne	Opis
R.20	resValRecCorr	Wartość wyniku skorygowana o odzysk	xs:string (1)	YESNO	Podać, jeżeli wartość wyniku została skorygowana o obliczenie odzysku.
R.21	resValUncertSD	Niepewność wartości wyniku	xs:double		Odchylenie standardowe dla pomiaru niepewności.
R.22	resValUncert	Niepewność wartości wyniku	xs:double		Wskazać wartość niepewności rozszerzonej (zwykle 95 % przedział ufności), związaną z pomiarem, wyrażoną w jednostce podane w polu „Jednostka wyniku”.
R.23	moistPerc	Procent wilgotności w próbce oryginalnej	xs:double		Procent wilgotności w próbce oryginalnej.
R.24	fatPerc	Procent tłuszczu w próbce oryginalnej	xs:double		Procent tłuszczu w próbce oryginalnej.
R.25	exprRes	Wyrażanie wyników	xs:string (5)	EXRES	Kod opisujący, w jaki sposób wyrażono wynik: cała masa, masa tłuszczu, sucha masa itd.
R.27	resType	Rodzaj wyniku	xs:string (3)	VALTYP	Wskazać typ wyniku, czy można go było oznaczyć ilościowo/oznaczyć, czy nie.
R.28	resLegallimit	Dopuszczalny przez prawo poziom dla wyniku	xs:double		Podać dopuszczalny przez prawo poziom dla analitu w produkcie, z którego pobrano próbkę
R.29	resLegallimit-Type	Rodzaj dopuszczalnego przez prawo poziomu	xs:string(5)	LMTTYP	Rodzaj dopuszczalnego przez prawo poziomu stosowanego do oceny wyniku. Najwyższy dopuszczalny poziom, minimalna wymagana wartość graniczna wydajności, najwyższy dopuszczalny poziom pozostałości, poziom działania itd.
R.30	resEvaluation	Ocena wyniku	xs:string (5)	RESEVAL	Wskazać, czy wynik przekracza dopuszczalny przez prawo poziom
R.31	actTakenCode	Podjęte działanie	xs:string (5)	ACTION	Opisać wszelkie działania następcze podjęte w wyniku przekroczenia dopuszczalnego przez prawo poziomu
R.32	resComm	Komentarz do wyniku	xs:string (250)		Dodatkowe komentarze dla tego wyniku analitycznego.

(1) Typ danych podwójnej precyzji odpowiada liczbom zmiennoprzecinkowym w standardzie IEEE podwójnej precyzji 64-bit, typ dziesiętny reprezentuje liczby dziesiętne o arbitralnej precyzji, typ danych tekstowych reprezentuje ciąg znaków w XML. Typ danych xs: w przypadku typów danych podwójnej precyzji oraz innych numerycznych typów danych, które pozwalają na zastosowanie separatora dziesiętnego, separatorem powinna być kropka „.”, natomiast separator w postaci przecinka „,” nie jest dozwolony.